

ISSGA LEMBRA

prevención de riscos na pesca

Instituto Galego de Seguridade e Saúde Laboral

Galicia
inverte no RURAL

XUNTA
DE GALICIA

EMBARQUE E DESEMBARQUE SEGURO	1
CHALECO SALVAVIDAS AUTOINFLABLE DE TRABALLO SEN RADIOBALIZA	2
COLOCACIÓN DO CHALECO AUTOINFLABLE DE TRABALLO SEN RADIOBALIZA	3
CUBERTAS DE TRABALLO	4
EQUIPOS DE TRABALLO	5
SINALIZACIÓN I	6
SINALIZACIÓN II	7
RISCO ELÉCTRICO	8
EQUIPOS DE PROTECCIÓN INDIVIDUAL	9
EQUIPOS DE SALVAMENTO COLECTIVO: AROS SALVAVIDAS	10
EQUIPOS DE SALVAMENTO COLECTIVO: BALSAS SALVAVIDAS	11
CADRO ORGÁNICO	12
ESTABILIDADE	13
EMERXENCIAS I: SISTEMA MUNDIAL DE SOCORRO E SEGURIDADE MARÍTIMA (GMDSS)	14
EMERXENCIAS II: CHAMADA DE SOCORRO	15
EMERXENCIAS III: INCENDIOS	16
EMERXENCIAS IV: ABANDONO DE BUQUE	17
PRIMEIROS AUXILIOS I	18
PRIMEIROS AUXILIOS II	19
LEXISLACIÓN I	20
LEXISLACIÓN II	21

EMBARQUE E DESEMBARQUE SEGURO

Ten presente algunhas recomendacións para acceder á embarcación e saltar a terra con seguridade para eliminar situacións de risco e evitar accidentes.

Utiliza escadas ou pasarelas de acceso a bordo.

As escaleiras de gato fixas nas paredes dos peiraos deberán sobresaír sobre o nivel destas para evitar caídas.

Non embarcar/desembarcar polas defensas ou cabos existentes nas paredes dos peiraos.

Os *fingers* dos pantaláns flotantes son un medio cómodo e seguro de acceder a bordo.

Ollo co verdello e algas das ramplas e escaleiras que poden ocasionar esvaróns.

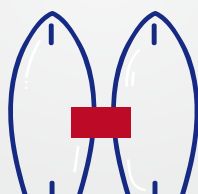
Os medios de salvamento no porto garanten auxilio rápido no caso de caída accidental ao mar.

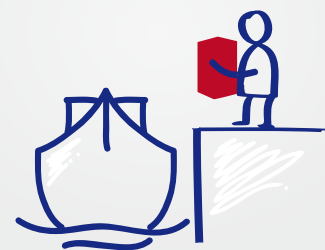
Non saltar dende o peirao á cuberta cando exista unha diferenza de altura apreciable.

No caso de barcos abarloados, utilizar prancha para pasar entre eles. En caso necesario, saltar na zona comprendida entre a amura e a aleta.

Non acceder con carga a bordo. A carga antes ou despois de saltar.

CHALECO SALVAVIDAS AUTOINFLABLE DE TRABALLO SEN RADIOBALIZA

O uso dun equipo de protección individual (EPI) é necesario cando as medidas colectivas non evitan un determinado risco (Lei 31/95 de PRL).

O chaleco autoinflable de traballo garántenos a flotabilidade no caso de caída accidental ao mar cando estamos a traballar na cuberta.

Outra normativa de interese: Rd 809/1999 e Rd 543/2007

Características e certificacións.

Comprobacións previas:

- Inspección visual.
- Botella CO₂ ben roscada.
- Disparo automático ben roscado.
- Bobina de sal: OK.
- Disparador manual accesible.

Disparo automático.

Disparo manual.

Inflado.

Mantemento:
Seguir as indicacións do fabricante.

COLOCACIÓN DO CHALECO SALVAVIDAS AUTOINFLABLE DE TRABALLO SEN RADIOBALIZA

A correcta colocación do chaleco salvavidas autoinflable vains permitir manternos a flote no caso de caída accidental ao mar mentres agardamos o rescate.

Coa fibela
desenganchada,
as correas frouxas
e o chaleco de
fronte, introducir
un dos brazos
pola manga do
chaleco.

A continuación,
pasar o outro
brazo e vestir
o chaleco como
se fose unha
chaqueta.

Encaixar ambas
as dúas fibelas
ou broches.

Cingir a correa, axustando o chaleco ao corpo.

CUBERTAS DE TRABALO

O barco é un centro de traballo móbil e inestable no que é fácil caer ou esvarar. Cómpre que teñas presentes algúns consellos para evitalo:

Preocúpate de que as superficies de traballo estean sempre pintadas con pintura antiesvarante.

Utiliza botas con sola en bo estado que agarre en calquera superficie.

Os embornais sempre libres e despexados de obxectos. Necesitas evacuar a auga que embarcas.

Se o teu barco ten a tapa da regala moi baixa, coloca varandas ao redor para evitar caídas ao mar.

Unha boa solución é colocar candeeiros cun cabo, de xeito que puntualmente se poidan desmontar para realizar algunha faena.

Mantén os cabos e as rabizas adoxados na cuberta. Evitarás enredarte con eles e estarán sempre dispostos para usar.

A colocación de agarradoiras nos corredores, permitirache unha transición segura entre proa e popa.

Atende á estiba do aparello en cuberta, pois inflúe moito máis do que pensas na estabilidade da embarcación.

Preocúpate de que os medios de salvamento situados na cuberta, estean sempre accesibles e dispoñibles para o uso inmediato.

EQUIPOS DE TRABAJO

Son aqueles elementos (máquinas, aparellos, instrumentos ou instalacións) que nos axudan a desenvolver o noso traballo diario. Rd 1215/1997.

Haladores de rede:
Axúdannos a virar a rede e os cabos, pero cómpre facelo de xeito que non nos atrape.

Halador de pratos:
Non manipular o cabo ou a liña nai cando está a pasar polo halador.

Molinetes e cabiróns:
Non dar máis voltas das necesarias co cabo no tambor, adoxando este ben para non ter riscos engadidos.

Parada de emerxencia:
Todos os equipos de traballo deben ter un mecanismo de parada inmediata en condicións de seguridade.

Guindastres:
Olo ao mantemento, cóidate das cargas suspendidas.
Revisa as liñas hidráulicas e protexe os mandos contra accionamentos involuntarios.

Correas e eixos de xiro:
Protexe as correas e órganos móbiles para evitar atrapamentos.

Cabos, pastecas, grifóns, etc.:
Revisa periodicamente o seu desgaste e substitúe os que estean deteriorados.

Manual de instrucións:
Atende sempre o disposto polo fabricante dos equipos no manual.

Cadros eléctricos:
Sempre sinalizados.
Deben estar protexidos contra contactos directos e indirectos.

SINALIZACIÓN I

Seguindo as indicacións dos sinais verdes ou vermello coñecemos a situación dos equipos, vías de salvamento e de loita contra incendios.

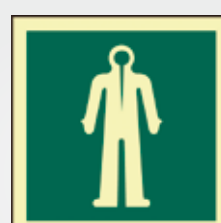
OMI 210
Balsa
salvavidas

OMI 235
Aro salvavidas
con rabiza

OMI 250
Chaleco
salvavidas

OMI 260
Traxe
de inmersión

OMI 270
Radiobaliza de
localización

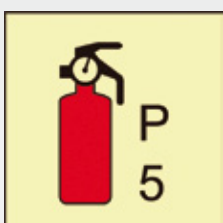
OMI 280
Bengalas para
pedir socorro

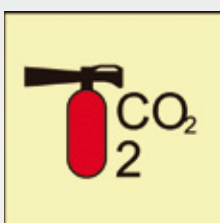
OMI 285
Bengalas con
paracaídas

OMI 295
Punto
de reunión

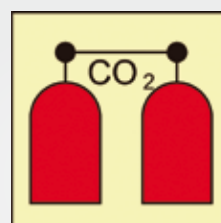
OMI 810
Extintor de pó
de 5 kg

OMI 830
Extintor de CO₂
de 2 kg

OMI 635
Manguera

OMI 440
Estación de descarga
de CO₂

Saída de emerxencia

SINALIZACIÓN II

Seguindo as indicacións dos sinais azuis ou amarelos coñecemos a obrigatoriedade de utilización de EPI ou a indicación de perigos.

Protección
auditiva

Protección
visual

Casco

Botas

Luvas

Risco
de atrapamento

Caída a
distinto nivel

Risco
de tropezos

Risco
eléctrico

Proxección
de partículas

Seres
vivos

Baixa
temperatura

Cargas
suspensas

RISCO ELÉCTRICO

Unha deficiente instalación eléctrica da embarcación pode provocar danos para a saúde, como electrocucións por contactos eléctricos directos ou indirectos, ou riscos de incendio debido a sobrecargas ou cortocircuitos. Para evitalo sigue os seguintes consellos:

Protexe a instalación con interruptores magnetotérmicos e diferenciais.

Sinaliza o risco eléctrico nos cadros eléctricos e equipos segundo o Rd 485/1997.

A auga salgada é moi boa condutora da electricidade.
Non manipules equipos coas mans molladas.

As reparacións na instalación e equipos eléctricos só poden ser realizadas por persoal especializado e sen tensión.

Todos os equipos de traballo deberán posuír carcacas ou envoltentes que impidan os contactos eléctricos directos.

Asegúrate de que os fíos condutores están en bo estado.
Nunca pode haber cables pelados.

É obrigatorio realizar un mantemento periódico da instalación eléctrica.

As baterías deben estar colocadas en compartimentos con boa ventilación e coas bornas limpas e engraxadas para evitar cortocircuitos.

Os contactos eléctricos poden provocar queimaduras e mesmo parada cardiorrespiratoria.

EQUIPOS DE PROTECCIÓN INDIVIDUAL

Os equipos de protección individual son aqueles destinados a ser levados ou suxeitados polos traballadores para que os protexan dos riscos que poden ameazar a súa seguridade ou saúde.

NAS FAENAS DE PESCA:

Roupas de augas:
Protéxete contra a choiva e as salpicaduras da auga do mar.

Botas:
Íllate da humidade e a auga. Cómpre que teñan sola antiesvarante e a punteira reforzada

Luvas:
Protexen as mans contra as agresións mecánicas (cortes, pinchazos, etc.) e evita o contacto con elementos irritantes.

Chaleco salvavidas:
Vaite manter a flote no caso de caída accidental ao mar.

Casco:
En caso de manipular cargas en suspensión protexe a cabeza cun casco.

Protección térmica:
O frío é mal compañeiro na pesca. Abrígate con roupa quente e cómoda.

NO MANTEMENTO DA EMBARCACIÓN:

Lentes:
Se vas rascar, chorrear ou utilizar desbarbadora evita as proxecións aos ollos.

Protección auditiva:
Cando uses maquinaria que produce ruído, é necesario o uso de tapóns ou cascos de protección.

Máscara:
A protección respiratoria é imprescindible nas faenas de rascado e pintado.

EQUIPOS DE SALVAMENTO COLECTIVO: AROS SALVAVIDAS

Elemento de flotabilidade para asistencia en caso de caída ao mar.

Cómpre ter en conta algúns conceptos que nos van axudar a tomar unha decisión axeitada.

TER EN CONTA:

- Os aros deben estar accesibles.
- Rotulación: Nome e porto base ou matrícula do buque.
- Non se deben trincar nunca.
- É boa idea manter un aro a popa para uso inmediato en caso de home á auga.

CARACTERÍSTICAS:

- Peso mínimo 2'5 kg
- Ø Externo 800 mm
- Ø Interno 400 mm
- Flotabilidade intrínseca: 14,5 kg Fe / 24 h
- Material ignífugo: autoextinción tras 2 s en chamas
- Grilanda: Medida mínima 9'5 mm Unida en catro puntos Lonxitude 4 veces o perímetro do aro

EMBARCACIÓNS MAIORES DE 24 METROS:

· $24 \text{ m} \leq L < 45 \text{ m}$: 4 aros · $45 \text{ m} \leq L < 75 \text{ m}$: 6 aros · $L \geq 75 \text{ m}$: 8 aros	· 50% terán luz · 50% dos aros con luz terán sinal fumíxeno · 1 aro con rabiza a cada costado

EMBARCACIÓNS MENORES DE 24 METROS:

Pesca litoral, altura e gran altura:

- 1 aro con luz
- 1 aro con rabiza 27,5 m
- 2 aros con luz (arrastreiros con rampla a popa)

Pesca local:

- $12 \text{ m} \leq L < 24 \text{ m}$: 1 aro con rabiza 27,5 m + 1 aro con luz (navegación nocturna)
- $L < 12 \text{ m}$: 1 aro con rabiza 18 m

Directiva 99/98

Os aros deben dispor da marcación de conformidade segundo o Rd 809/1999.

EQUIPOS DE SALVAMENTO COLECTIVO: BALSA SALVAVIDAS

Elemento flotante destinado a sostener un determinado número de persoas en caso de emerxencia con necesidade de abandonar o buque.

CARACTERÍSTICAS (Listaxe non exhaustivo):

- Peso máximo 185 kg
- Capacidade mínima 6 persoas
(En embarcacións menores de 24 m permítense as balsas de 4 persoas de capacidade, Rd 543/2007)
- Toldo protector
- Grilandas interiores e exteriores
- Boza como mínimo de 10 m
- Compartimentos inflables independentes
- Paquete Solas A ou Solas B en función da zona de navegación
- A profundidade máxima de disparo da zafa hidrostática será de 4 m
- A carcasa indicará: fabricante, nº de serie, Solas, tipo de paquete, data de revisión, lonxitude da boza e altura máxima de estiba

ZAFA HIDROSTÁTICA, ter en conta:

- Montaxe axeitada.
- Gancho pelicano.
- Data de caducidade.

Directiva 99/98

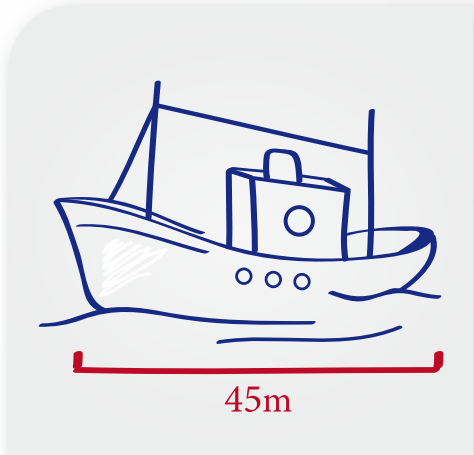
As balsas deben dispor da marcación de conformidade segundo o Rd 809/1999.

CADRO ORGÁNICO

Cadro de obrigas e consignas para o caso de emerxencias.

OBRIGATORIEDADE:

- Todas as embarcacións con cinco ou máis tripulantes ou buques de máis de 45 metros de eslora deben dispor de cadro orgánico.
- O cadro orgánico debe estar colocado nos lugares comúns do barco (comedor, camarotes, etc.).
- Todos deben coñecer as súas obrigas en caso de emerxencia, incendio ou abandono do buque, segundo vén reflectido no cadro orgánico.
- Se no teu barco tes compañeiros de nacionalidades que non falen o noso idioma, terás que asegurarte de que comprenden e coñecen a función que lles asigna o cadro orgánico.
- Deberás facer simulacros e prácticas para resolver dúbidas nunha situación de emerxencia.

EXEMPLO DE CADRO ORGÁNICO DE OBRIGAS E CONSIGNAS

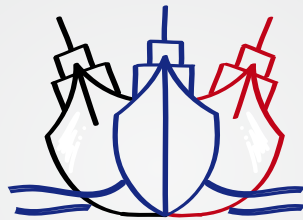
CARGO	MISIÓNS		
	Abandono do buque	Contraincendios	Home á auga
PATRÓN	• Dirixe as operacións • Encárgase da comunicación • Informa á tripulación • Embarca o último	• Dirixe as operacións • Encárgase da comunicación • Informa á tripulación • Ordena o peche de ventilacións	• Dirixe as operacións • Encárgase da comunicación • Goberna o barco para a manobra de home á auga
MOTORISTA	• Ordena colocación chalecos • Larga a balsa • Organiza o embarque	• Xefe de equipo contraincendios • Peche da ventilación e zapóns • Accionamento de bombas e válvulas	• Xefe do bote de rescate (se é o caso) • Largado de aros salvavidas
MARIÑEIRO	• Ás ordes do motorista • Axuda a arriar a balsa • Recolle utensilios e alimentos	• Ás ordes do motorista • Utiliza mangueras e extintores	• Arriado da escada e izado a bordo

ESTABILIDADE

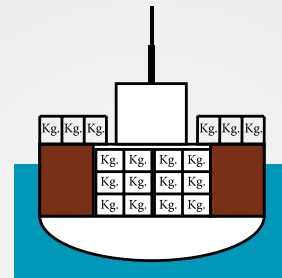
A estabilidade é o poder de recuperación dun barco e a capacidade que ten para manterse dereito na auga cando escorou por forzas externas. O proxecto de construción ten moita importancia na estabilidade.

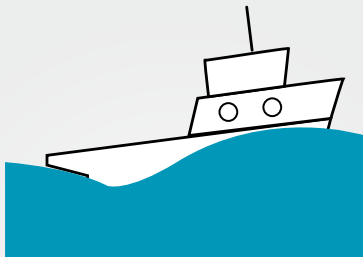
Guíate polo libro de estabilidade do teu barco.

A estabilidade non é unha medida ríxida, fixa ou intuitiva, senón obxectiva, real e variable.

A repartición equilibrada de pesos nas adegas e cuberta, inflúe moi positivamente na estabilidade.

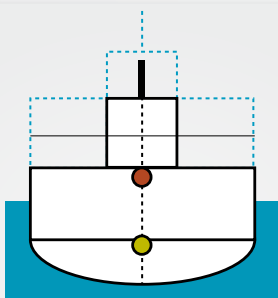
Ao navegar en popa con mal tempo evita facelo á mesma velocidade que o tren de ondas que te segue.

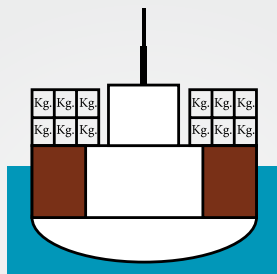
As cargas e utensilios trincados e o buque “a son de mar” para afrontar o mal tempo.

Non fagas cambios na estrutura ou na maquinaria do buque sen consultar aos expertos como inflúe na estabilidade.

O francobordo é esencial, inflúe máis do que parece para que o barco se manteña estable.

Cargar pesos nas zonas altas diminúe de xeito importante a estabilidade.

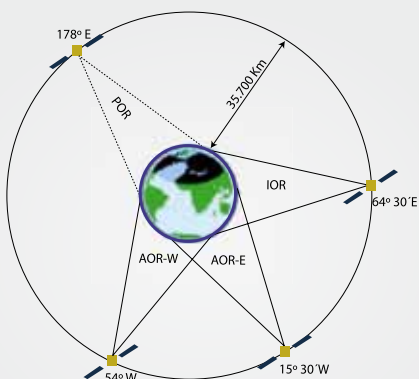

Con mal tempo precisas evacuar a auga que embarcas. Coida de ter os embornais libres e as portas e tapas estancas pechadas.

EMERXENCIAS I: SISTEMA MUNDIAL DE SOCORRO E SEGURIDADE MARÍTIMA (GMDSS)

O sistema mundial de socorro e seguridade marítima (GMDSS) é un conxunto de procedementos de seguridade, equipos e protocolos de comunicación, deseñados para aumentar a seguridade e facilitar a navegación e o rescate de embarcacións en perigo.

COMPOÑENTES:

Voz, fax e correo-e a través da rede INMARSAT.

Transpondedores de radar.

Radiobaliza de localización (EPIRB) a 406 MHz.

Transceptores de chamada selectiva dixital (DSC).

GMDSS

Telegrafía de impresión directa.

EMERXENCIAS II: CHAMADA DE SOCORRO

Para empregar os equipamentos de radiocomunicación temos que saber cales son as canles ou frecuencias que, para cada un deles, serven para pedir socorro.

Active o botón de socorro
no DSC.

CHAMADA DE SOCORRO

Seleccione a canle axeitada e diga:

- **MAYDAY ... MAYDAY ... MAYDAY** (lese MEDÉ ... MEDÉ ... MEDÉ).
- **Aquí a embarcación...** (dar o nome 3 veces).
- **Estou na posición...** (indicar as coordenadas).
- **Necesito axuda a causa de...** (indicar problema).

REPETIR A MENSAXE ATA OBTENR CONTESTACIÓN

A canle 16 de
VHF debe estar
sempre á escoita.
Axudar a outras
embarcacións é
obrigatorio.

Só pida axuda se é
absolutamente
preciso. Un rescate
pode custar moito
tempo e cartos.

EMERXENCIAS III: INCENDIO

Os incendios son a alarma máis común a bordo e son os responsables da perda de moitas vidas no mar. O adecuado mantemento dos equipos de extinción e un adestramento permanente da tripulación no seu uso, evitarán, en grande medida, as súas consecuencias.

En caso de lume dá a alarma berrando
LUME, LUME, LUME
e pide que avisen á ponte e ao patrón.
A continuación, apagar co extintor
máis axeitado que estea máis preto.

Leva a bordo os equipos
que indica o certificado de
seguridade/conformidade.

Mantén os equipos
revisados segundo
o Rd 1942/1993.

Sinaliza todos os
equipos con sinais
fotoluminiscentes.

Desde a ponte
tocarase a bucina
(sinal longo, curto, longo)
varias veces.

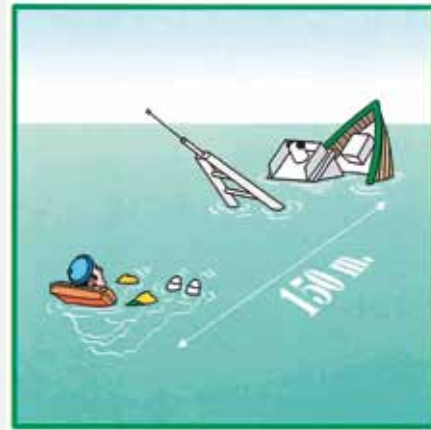
CLASES DE LUME

Axente extintor	 Sólidos	 Líquidos	 Gases
Auga a chorro	ADECUADO		
Auga pulverizada	EXCELENTE	ACEPTABLE	
Espuma	ADECUADO	ADECUADO	
Po ABC	ADECUADO	ADECUADO	ADECUADO
CO ₂	ACEPTABLE	ACEPTABLE	

EMERXENCIAS IV: ABANDONO DE BUQUE

Situacións de perigo como as abordaxes, incendios ou encallamentos poden obrigir a abandonar a embarcación.

- Nunca abandones o buque se non é absolutamente necesario. Este é o lugar máis seguro para agardar polo rescate.
- Nunca esquezas avisar da emerxencia e dar o sinal de alarma antes de abandonar a embarcación (por radio, DSC, etc.).
- Non se largará a balsa salvavidas ata que o patrón dea a orde. Verifica que a boza da balsa estea amarrada á embarcación.

Zona segura para saltar

Zona perigosa para saltar

- Se tes radiobaliza, debes activala e levala contigo para a balsa salvavidas.
- Non te tires á auga sen máis. Viste roupa quente, pon o chaleco salvavidas e descalza as botas ou zapatos.
- Se hai tempo suficiente lanza os aros salvavidas.

- Se caes directamente á auga agárrate a calquera obxecto á deriva e non tentes nadar.
- Verifica que toda a tripulación está na balsa salvavidas. Pode haber feridos a bordo.
- Realiza mensualmente exercicios de abandono de buque. Unha tripulación adestrada non se deixa vencer polo pánico.

PRIMEIROS AUXILIOS I

Cómpre que saibamos como actuar diante dun accidente ou emerxencia médica que comprometa a saúde ou a vida dos pescadores a bordo.

TELÉFONOS DE INTERESE

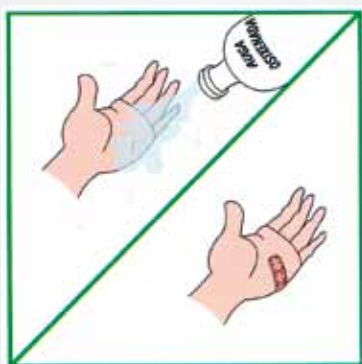
· Central de emerxencias	112
· Centro radiomédico español (ISM)	913 103 475
· Emerxencias marítimas	900 202 202

MANTÉN A CAIXA DE PRIMEIROS AUXILIOS DO TEU BARCO REVISADA E CONFORME O INDICADO NO Rd 568/2011

FERIDAS:

- Lavar con auga corrente e secar.
- Aplicar algún antiséptico.
- Cubrir con apósito.

HEMORRAXIAS:

- Deitar o accidentado.
- Elevar a parte da ferida por riba do corpo.
- Facer presión continua no lugar da hemorraxia.

QUEIMADURAS:

- Lavar con auga corrente.
- Non romper as ampolas.
- Cubrir con apósito.
- Nas grandes queimaduras, non tirar a roupa agás no caso de queimadura química.

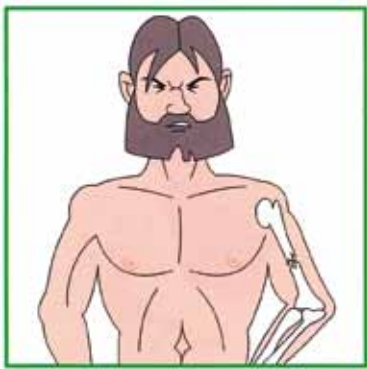

PRIMEIROS AUXILIOS II:

FRACTURAS:

Recoñecerás unha fractura polos seguintes sinais:

- Imposibilidade de mover o membro afectado.
- Dor na zona fracturada.
- Ás veces deformación ou simple inchazón.

- Non intentes endereitar o membro ou manipular a fractura.
- Inmoviliza a fractura collendo sempre a articulación superior e inferior.
- No caso de fractura aberta aplica un apósito estéril sobre a ferida.
- Nas fracturas de columna evita a flexión desta.

RCP:

A maior complicación que se pode presentar é unha parada cardiorrespiratoria. Precisas recoñecela e saber facer a reanimación cardiopulmonar (RCP).

- 1º Determina a consciencia do accidentado movéndoo e falándolle.
- 2º Abre o canal respiratorio tirando da cabeza cara atrás e cara arriba e comproba que respira.
- 3º Se o resultado é negativo, avisa a emerxencias e inicia RCP.
- 4º Comeza coas compresións cardíacas, intercalando insuflacións de aire nos pulmóns do accidentado.

SECUENCIA: 2 insuflacións de aire por cada 30 compresións cardíacas.

RITMO: 100 compresións cardíacas por minuto.

COMPROBE PERIODICAMENTE O ESTADO DO PACIENTE

LEXISLACIÓN BÁSICA I

Preséntase nesta ficha a normativa específica de seguridade marítima que se deberá aplicar en función da eslora do buque. Así mesmo, preséntase unha relación non exhaustiva da de prevención de riscos laborais.

ESLORAS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32..	
LEXISLACIÓN															Rd 1216/1997																		
	Rd 543/2007																																
																								Rd 1032/1999 modif. Rd 1422/2002									
	Rd 1185/2006																																
	Rd 809/1999																																

NORMATIVA BÁSICA DE SEGURIDADE E SAÚDE LABORAL:

Lei 31/1995, do 8 de novembro,
de Prevención de Riscos Laborais
(BOE do 10/11/1995).

Lei 42/1997, do 14 de novembro,
ordenadora da Inspección de
Traballo e Seguridade Social
(BOE do 15/11/1997).

Real decreto 39/1997,
do 17 de xaneiro,
polo que se aproba o regulamento
dos Servizos de Prevención
(BOE do 31/01/1997).

Real decreto 689/2005,
do 10 de xuño,
para regular a actuación dos
técnicos habilitados en materia de
prevención de riscos laborais
(BOE do 23/06/2005).

Real decreto 1216/1997,
do 18 de xullo,
polo que se establecen as
disposicións mínimas de seguridade
no traballo a bordo
dos buques de pesca
(BOE do 07/08/1997).

Real decreto 1215/1997,
do 18 de xullo,
polo que se establecen as disposicións
mínimas de seguridade e saúde
para a utilización polos traballadores
dos equipos de traballo
(BOE do 07/08/1997).

Real decreto 485/1997,
do 14 de abril,
sobre disposicións mínimas en
materia de sinalización de
seguridade e saúde no traballo
(BOE do 23/04/1997).

Real decreto 773/1997,
do 30 de maio,
sobre disposicións mínimas de
seguridade e saúde relativas á
utilización polos traballadores de
equipos de protección individual
(BOE do 12/06/1997).

Real decreto 1644/2008,
do 10 de outubro,
polo que se establecen as normas
para a comercialización e posta
en servizo das máquinas
(BOE do 11/10/2008).

LEXISLACIÓN BÁSICA II

Preséntase nesta ficha unha relación non exhaustiva de lexislación e normativa marítima de aplicación aos buques de pesca.

OUTRA LEXISLACIÓN BÁSICA:

**Real decreto 1032/1999,
do 18 de xuño,**

polo que se determinan as normas de seguridade que deberán cumprir os buques pesqueiros de eslora igual ou superior a 24 metros (BOE do 01/07/1999).
Modificada polo Rd 1422/2002.

**Real decreto 543/2007,
do 27 de abril,**

polo que se determinan as normas de seguridade e de prevención da contaminación que deberán cumprir os buques pesqueiros menores de 24 metros de eslora. (BOE do 01/06/2007).

**Real decreto 1837/2000,
do 10 de novembro,**

polo que se aproba o Regulamento de inspección e certificación de buques civís. (BOE do 28/11/2000).

**Real decreto 1185/2006,
do 16 de outubro,**

polo que se aproba o Regulamento polo que se regulan as radiocomunicacións marítimas a bordo dos buques civís españois (BOE do 01/11/2006).

**Real decreto 809/1999,
do 14 de maio,**

polo que se regulan os requisitos que deben reunir os equipos mariños destinados a ser embarcados nos buques, en aplicación da Directiva 96/98/CE, modificada pola Directiva 98/85/CE.

**Real decreto 258/1999,
do 12 de febreiro,**

polo que se establecen as condicións mínimas sobre a protección da saúde e a asistencia médica dos traballadores do mar. Modificada polo Rd 568/2011, do 20 de abril.

**Real decreto 638/2007,
do 18 de maio,**

polo que se regulan as Capitanías Marítimas e os Distritos Marítimos.

Convenio internacional de Torremolinos para a seguridade dos buques pesqueiros (1977/1993).

**Real decreto 563/2010,
do 7 de maio,**

polo que se aproba o Regulamento de artigos pirotécnicos e cartucharía.

**Resolución MSC.48 (66),
do 4 de xuño 1996,**

pola que se aproba o Código Internacional de Dispositivos de Salvamento (Código IDS).

**Real decreto 1696/2007,
do 14 de decembro,**

polo que se regulan os recoñecementos médicos do embarque marítimo (BOE do 31/12/2007).

**CONVENIO SOLAS
(Safety Of Life At Sea) 1974/1988,**
Convenio Internacional para a seguridade da vida humana no mar.

Instituto Galego
de Seguridade e
Saúde Laboral

galicia